

בראש השנה ישחררן

ראש השנה זה הזמן לשחרר.

לשחרר את כל מה שידענו עד עכשיו, לשחרר את כל מה שחשבנו שיש לנו, את כל ההישגים וההשגות, את כל המחשבות והפחדים.

ראש השנה זה להסכים להפנים שכעת התחילה שנה חדשה, וכל מה שידענו עד עכשיו – חלף יחד עם השנה הקודמת.

עכשיו זהו 'דרמוטא', עכשיו אלה רגעים של תרדמת, לקראת הגעדאנק החדש שהשנה הבאה לקראתנו מביאה איתה.

אם אנחנו מתעקשים לחפש דווקא דרגה מסוימת של דמעות והתרגשות בתפילה, אם אנחנו מיואשים מעצמנו ולוקחים כהוכחה את כל מה שניסינו בשנה הקודמת ובזו שלפניה – אנחנו לא מאפשרים לגעדאנק החדש להגיע...

ראש השנה זה לשחרר את השליטה, להסכים שהמלך מכין לנו כעת שנה חדשה. הדרך היחידה לקבל את ההארה החדשה, את השפע החדש, היא רק אם אנחנו משחררים את האחיזה במה שהיה עד עכשיו.

את הדרך בה צדים את הקופים באפריקה אנו מכירים. מניחים אגוז או בננה בתוך כלי צר, הקוף יכול להכניס את ידו ולהוציא אותה מהכלי – רק כשהיד ריקה.

אבל הקוף מכניס את היד, רוצה את האגוז, והיד לא משתחררת, היא נתקעת במעבר. הוא מתעקש להמשיך לאחוז בממתק הערב, לא מוכן לוותר – אבל אז כבר מגיעים הציידים והוא מאבד את החירות.

הכול, כי הוא לא הסכים לשחרר...

אם הוא היה מוכן לשחרר, הוא היה זוכה בחיי חופש ורווחה, ולעוד הרבה הזדמנויות למצוא את המאכלים הערבים עליו.

וזה מה שקורה איתנו בראש השנה, הגוף שלנו לא מסוגל לוותר על השאיפות ועל הידע, קשה לנו להכיר שכל מה שהיה עד עכשיו – לא בטוח, איננו יכולים להכיל את המחשבה שלא נצליח לכוון במקומות החשובים לנו בתפילה, לא פשוט לוותר על געדאנק שחיוק אותי ונתן לי בהירות, ופתאום שום דבר לא עוזר, ועוד בראש השנה.

אבל זהו התהליך!

השועל שכח את כל המשלים שנתנו לנו תקווה. חשבנו שנוכל לרצות את המלך עם כל מיני הישגים והשגות, עם מדרגות ועם כוונות מיוחדות, אבל כשאנחנו כבר עומדים כאן, בפתח הארמון – שכחנו הכול!

ואנחנו עומדים מול השער הגדול, ושואלים את עצמנו בבהלה – במה נכנסים? עם מה אנחנו מרצים את המלך? אילו מתנות הבאנו לו? אין לנו הרי כלום!

אבל זה בדיוק מה שהמלך רוצה מאיתנו, שנבוא עם הכלום הזה, שנשחרר את המוח מהאחיזות, שנכיר באמת במצב שלנו – ורק נצפה ונתחנן שהמלך יחוס וירחם על עם עני ואביון.

*

אם אתה משחרר קצת – תמצא קצת שלוה...

אם אתה משחרר הרבה – אתה מוצא הרבה שלוה!

ואם אתה משחרר לחלוטין? תמצא שלוה ורוגע מוחלטים...

הולאות ההלפסה בשבוע זה נודע ע"י יולדנו הרה"ח ר' מנחם מנדל פייג הי"ו –

לעילוי נשמת אביו הרה"ח ר' בנימין ב"ר אברהם שמואל ז"ל

י"ל ע"י 'נקודות של אור' – ספינקא a0504171897@gmail.com